

[Boligministeren.]

landsretskreds, vil få for megen administration. Det er nu ikke rigtigt, for hvad vi har i øjeblikket, er 2 halvdagsmedhjælpere og så 1 kontorassistent, der er på nedsat arbejdstid. Det ærede medlem mente, at det kunne klares ved, at arbejdet blev lagt ud til amterne, men jeg vil være tilbøjelig til at tro, at vi så netop fik lagt arbejdet på en uheldig måde. For øvrigt vil jeg spørge: er det ikke vigtigt for os, at vi får en nogenlunde ensartet praksis i vore afgørelser landet over? Men det kan man ikke få, hvis man lægger dem ud til de helt lokale myndigheder. Der er her i ganske særlig grad tale om ankeinstanser, og derfor skal man passe på at få en helhed ud af det.

Det ærede medlem gjorde en bemærkning om forskudslån, der gik for halv markedsrente. Jeg vil skynde mig at sige, at der er ikke tale om, at vi efter loven vil få almindelig nedsat rente. Vi giver forskudslån, så længe saneringen står på, men da kommunerne og staten skal dele udgiften lige, får altså hver part den halve rente. Det er derfor, dette begreb er kommet ind i loven. Principielt er der i lovforslaget tale om, at vi skal over på de normale markedsvilkår.

Det ærede medlem gjorde sig skyldig i en fejltagelse med hensyn til § 24, en fejltagelse, som jeg gerne vil have rettet her i salen. Det er ikke sådan efter denne paragraf i saneringslovforslaget, at kommissionen fastsætter sine egne honorarer, og at finansudvalget og andre er uden indflydelse på dem. Det, der er tale om, er taksationskommissionerne, hvis tekniske sagkyndige, hver gang de afgør en sag, skal indregne sagsomkostningerne, på samme måde som enhver anden domstol gør det. Derfor må vi have en bestemmelse, der siger, at det har de juridisk ret til.

Jeg vil gerne til det ærede medlem hr. Lannung, der rejste spørgsmålet om professor Vinding Kruses forslag og tanker, sige, at hans forslag lapper ind over mange forskellige områder, men for så vidt de vedrører de områder, som jeg skal være med til at arbejde på, er jeg i høj grad interesseret i, at vi kan koordinere tingene så stærkt som muligt. Jeg kan henvise til, at vi i øjeblikket arbejder med en landsbygge lov, som netop søger at forenkle hele denne lovgivning og dens administra-

tion så meget, som det overhovedet er muligt.

Hermed tror jeg at jeg i hovedtrækkene har gennemgået de største problemer, og jeg vil slutte med at udtale håbet om, at vi i udvalget kan få en grundig, men dog en så hurtig gennemgang af lovforslagene, at det bliver muligt at få dem igennem i denne samling.

Carl P. Jensen: Jeg takker for den højtærede boligministers bemærkninger i anledning af de forhold, jeg havde påpeget. Jeg vil dog gerne sige, at jeg netop understregede, at jeg var opmærksom på den motivering, der var givet i boligtilsynslovforslagets § 11, og jeg kan også se det nye i den givne beføjelse, men jeg har dog stadig den opfattelse, at vi også må se på det maksimalbeløb, der er fastsat.

Jeg er absolut ikke modstander af at bevare visse historiske bygninger, som kan fastholde minder af kulturel værdi for nutiden. Den værdi, de har, skal jeg ikke underkende; vi ville blive fattige, hvis vi ikke var opmærksom på dette. Det har jeg også søgt at give udtryk for. Men et rimeligt og fornuftigt skøn tror jeg vi alle kan være enige om bør tilstræbes.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Lorentzen — i øvrigt også til det ærede medlem hr. Lannung — at man må have misforstået mine bemærkninger om formanden for boligtilsynsrådet. Jeg vil gerne sige, at jeg har megen respekt for visse jurister, og jeg har det også for dommere, men jeg har alligevel ikke så megen fantasi, som man nu vil tillægge mig, at jurister skulle være bedre egnet end læger som formænd i boligtilsynsrådet. Af mine bemærkninger vil det, om ikke før så i tidenden, fremgå, at jeg tværtimod mener, at det er naturligt og rigtigt, at man har en læge som formand. Jeg har endog sagt, at jeg ikke har noget at indvende imod, at det bliver den nuværende medicinaldirektør, der, som jeg fjøede til, tilmed har været medlem af kommissionen; men de to råd henholdsvis øst og vest for Store-Bælt er jo ligestillede, og jeg kan ikke se motiveringen for, at en medicinaldirektør skal være født formand for boligtilsynsrådet i østre landsretskreds, medens man for vestre landsretskreds alene siger, at det er en forudsætning, at det